

Arrest

nr. 249 713 van 23 februari 2021
in de zaak X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 oktober 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Verweerder werpt volgende exceptie van onontvankelijkheid op in zijn nota met opmerkingen:

“De in casu bestreden beslissing werd genomen op 30.10.2020 en vervolgens per aangetekend schrijven van 03.11.2020 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier.

Overeenkomstig artikel 39/57, 1° lid van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van de wet bedoelde beroep worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Bij ontstentenis van enige aanwijzing omtrent een abnormale vertraging in de bestelling van aangetekende zendingen, wordt aangenomen dat de ter post aangetekende zending op de plaats van bestemming wordt aangeboden daags na de verzending ervan, of op maandag, wanneer de zending de voorafgaande vrijdag heeft plaatsgevonden (R.v.St. nr. 50.093, 9.11.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.R.v.St. nr. 41.470, 22.12.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Conform art. 53bis, 2° Ger.W. worden de termijnen die beginnen te lopen vanaf een kennisgeving op een papieren drager berekend vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Aangezien de brief op 03.11.2020 aan de postdiensten werd overhandigd, is de termijn van dertig dagen beginnen lopen op 06.11.2020

Zodoende was 06.12.2020 in casu de laatste dag om het verzoekschrift op te sturen, terwijl verzoekende partij haar verzoekschrift dateert op 09.12.2020, zijnde aldus na de termijn van 30 dagen.

In zoverre verzoekende partij haar verzoekschrift na 06.12.2020 heeft verstuurd, heeft verzoekende partij dit beroep laattijdig ingesteld, en is het beroep onontvankelijk ratione temporis.”

1.2. De relevante bepalingen van artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luiden als volgt:

“§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

[...]

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervalldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

1.3. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissingen is gebeurd bij aangetekende brieven die op 3 november 2020 werden overhandigd aan de postdiensten met het oog op de betekening ervan aan verzoekers op hun gekozen woonplaats. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet begint in deze situatie de beroepstermijn in beginsel te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brieven werden overhandigd aan de postdiensten, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*. Op de terechtzitting werden verzoekers uitdrukkelijk gewezen op de voormelde wetsbepaling, maar brachten zij niet het bewijs naar voor dat voor de aanvang van de beroepstermijn een andere datum dan deze die is voorzien in de wet als uitgangspunt diende te worden genomen.

In de voorliggende situatie moet dan ook worden aangenomen dat voor verzoekers de laatste nuttige dag om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissingen maandag 7 december 2020 was. Het thans voorliggende beroep werd echter pas op woensdag 9 december 2020 ingediend bij de Raad.

1.4. Op de terechtzitting stellen verzoekers zich, wat de tijdigheid van het beroep betreft, te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. Hiermee brengen zij noch een tegenbewijs van de laattijdigheid van hun beroep noch een bewijs van overmacht naar voor.

1.5. Gelet op wat voorafgaat, dringt de vaststelling zich op dat het op 9 december 2020 ingediende beroep laattijdig is. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). De exceptie van laattijdigheid van verweerder is gegrond.

1.6. Het beroep is laattijdig en dus onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

3. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS